

ת"פ 47258/05/17 - מדינת ישראל, משטרת ישראל, תביעות שלוחת רמלה נגד פלוני, ירין בן שיטרית, דור בן שטרית

בן שטריתבית משפט השלום ברמלה
ת"פ 47258-05-17 מדינת ישראל נ' בן שטרית ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי
מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות
שלוחת רמלה באמצעות ב"כ עוה"ד מעין
דואק

המאשימה

נגד

1. פלוני

2. ירין בן שיטרית

3. דור בן שטרית באמצעות ב"כ עוה"ד אסף

טל

הנאשמים

גזר - דין

א. כתב-האישום:

הנאשמים הורשעו בעקבות הודאתם בכתב-אישום מתוקן (במ/1) בעבירות של **חבלה חמורה** בצוותא חדא לפי סעיפים 333 + 29 (א) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 **והיזק לרכוש** במזיד בצוותא חדא לפי סעיפים 452 + 29 (א) לחוק הנ"ל.

הנאשמים 2 ו- 3 הם נכדיו של נאשם 1.

בתאריך 11.5.17 הגיעו הנאשמים, יחד עם **חמישה אחרים** אל מאפייה בלוד, בה שהה המתלונן.

נאשם 1 נכנס אל המאפייה **כשבמקל בידו**, והנאשמים 2 - 3 והאחרים נכנסו אחריו.

מיד עם כניסתו של נאשם 1 אל המאפייה, כשהמקל בידו, הוא **פתח בריצה** פנימה, כאשר נאשמים 2 - 3 והאחרים

עמוד 1

אחריו.

הנאשמים והאחרים **הכו** את המתלון שעבד במקום.

בהמשך, **הכה נאשם 2** את המתלון **בפניו** ואילו **נאשם 3** נטל את המקל מידיו של נאשם 1 **והכה את המתלון בראשו**, תוך שאחר מבני החבורה מכה בו בעזרת כיסא.

המתלון הגן על ראשו באמצעות קרש שאותו הרים מעל ראשו.

בעודם מכים את המתלון, נטל נאשם 1 מדלפק המאפייה חפץ והשליכו אל עבר המתלון, אחר נטל בקבוק משקה וכולם עזבו את המקום.

עקב מעשי הנאשמים והאחרים נגרם למתלון **שבר** במרפקו ולמאפיה נגרם נזק, כמתואר בעובדות.

ב. מתחם ענישה:

התכלית העומדת אחר עבירת האלימות שאותה עברו הנאשמים היא השמירה על גופו, בריאותו, שלומו, בטחונו וכבודו של אדם בכלל, ובמקרה זה המתלון, ואילו זו העומדת אחר עבירת ההיזק לרכוש היא השמירה על רכשו.

נוכח עובדות כתב-האישום, טיב האלימות, תוצאתה, החבירה יחד, עקרון ההלימה ופסיקה הנוהגת בתחום, אני קובע כי מתחם הענישה הכולל למתואר בעובדות כתב-האישום הוא בין **8 - 30 חודשי מאסר בפועל**.

אפנה אל פסקי-הדין הבאים:

רע"פ 9543/16 **אחמד מוחמד נגד מדינת ישראל** (12.3.17): הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים, בעקבות וויכוח עם המתלוננים ניסה לתקוף אחד מהם במכת אגרוף ותקף את השני **באמצעות שפכטל בפניו, חנק אותו, אחר הכה אחד מהם במכת אגרוף**, איים עליהם, נגרמו לאחד מהם פצעים בשפה ושטפי דם, **נעדר עבר פלילי, תסקיר נעדר המלצה שיקומית**, חלף זמן מעת ביצוע העבירות, נקבע מתחם ענישה שבין 12 - 36 חודשי מאסר, נדון ל - **18 חודשי מאסר בפועל**.

ע"פ 4891/12 **מור נגד מדינת ישראל** (5.11.12): הנאשם הורשע בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות בכך שתקף יחד עם אדם נוסף את המתלון **בכל חלקי גופו וגרם לו לשבר באף**, צעיר, **נעדר עבר פלילי**, נדון **לשנת** עמוד 2

מאסר בפועל.

רע"פ 8699/15 אדהאם אבו האני נגד מדינת ישראל (17.12.15): הנאשם הורשע בעבירה של פציעה, בעקבות חוב כספי, הגיח מאחורי המתלון עם חפץ חד ופצע אותו בראשו, נקבע מתחם שבין 6 - 18 חודשי מאסר בפועל, עבר נקי, עבר הליך שיקום, נדון ל - 8 חודשי מאסר בפועל. בית-המשפט העליון קבע: "אוסף, למעלה מן הנדרש, כי אין מקום לקבל את טענותיו של המבקש, גם לגופו של עניין. המבקש ביצע מעשים חמורים על-פי כל אמת מידה, באשר הוא פצע באכזריות את המתלון בראשו, באמצעות חפץ חד, וגרם לו לחתך בקרקפת. משאלה הם פני הדברים, בדין גזר בית משפט השלום על המבקש עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח, ואין כל הצדקה, בנסיבות דנן, להמיר את העונש למאסר שירוצה על דרך של עבודות שירות. ואדגיש, כי אינני מתעלם, כלל ועיקר, מן ההליך השיקומי בו השתלב המבקש, בעקבותיו בא שירות המבחן בהמלצה חיובית, להטיל על המבקש צו של"צ בלבד".

ג. שיקולי ענישה:

הנאשמים ביצעו עבירת אלימות חמורה.

צפיתי בסרטון המתעד את האירוע, המראה כיצד הנאשמים והאחרים שועטים פנימה אל המאפייה, נאשם 1 אווז במקל, הם תוקפים את המתלון מכל הבא ליד (אפנה בעניין זה למתואר בהחלטתי מתאריך 17.12.17).

הנאשמים הורשעו כמבצעים בצוותא, ולפיכך כל אחד מהם אחראי לכל מעשה אלימות שנקט רעהו, ושל בני החבורה האחרים - כל מעשה נעשה על דעתו והסכמתו של האחר, כחלק מהתקיפה הכוללת של המתלון.

בעניין זה אין לאבחן בין חלקו של זה באלימות לבין חלקו של האחר.

זוהי תקיפה אלימה, סתמית, חסרת רסן, נטולת פשר שחייבת לפגוש ענישה מחמירה.

זוהי חבירה יחד של שלושת הנאשמים יחד עם חמישה אחרים לאירוע אלימות פרוץ, שכולו כוון כלפי המתלון.

אני דוחה את הטענה כי האירוע לא היה מתוכנן, שהרי הנאשם 1 הצטייד במקל בטרם נכנס אל המאפייה, על דעתם והסכמתם של האחרים, (ביצוע בצוותא).

ויובהר, כי במסגרת הטיעון לעונש ומדברי הנאשמים, שמעתי הסברים שונים לרקע ולמניע לאותה תקיפה, אך אלו לא מצאו ביטויים בעובדות כתב-האישום, ולא אביאם לזכותם או לחובתם, אלא בזהירות הראויה, כפי שהם עולים וצפים מתוך הסבריהם בתסקירי שירות המבחן.

לצורך הדיון, גם אם הרקע למעשים הוא כפי המתואר, אין בו כל הצדקה לפתרון הסכסוך בדרך האלימה שבה פעלו הנאשמים באופן המוביל להקלה בעונשם.

רק בענישה מחמירה ייתן בית-המשפט את ידו להדברת נגע האלימות ופתרון הסכסוכים בכוח הזרוע.

תוצאת נחת זרועם של הנאשמים הייתה קשה - **שבר במרפקו של המתלונן**, כעולה מתעודה רפואית (במ/1) ותצלום (במ/2).

לחובת נאשם 1 עבר פלילי הכולל 29 רישומים פליליים קודמים (במ/5).

עיון בגיליון הרשעותיו הקודמות מלמד על **הרשעות בעבירות אלימות**, הגם שאלו בוצעו לפני שנים רבות, והוא **ריצה עונשי מאסר** בפועל לתקופות נכבדות (12 חודשים, 12 חודשים, 12 חודשים, 6 חודשים).

נאשמים 2 ו- 3 צעירים - נאשם 2 יליד 1997 - ונמסר שהם **נעדרי עבר פלילי** - לצורך גזר דין זה כך אניח (המאשימה לא הגישה או ציינה את עברו הפלילי של נאשם 2 למרות מה שצוין בעמוד השני, פסקה רביעית לתסקירו מתאריך 11.4.18 - וראו ההערה ביחס לנאשם 3 בעמוד השני פסקה 3 לתסקיר 12.4.18).

הוצגו בפני **מסמכים רפואיים** המלמדים כי נאשם 1 סובל מתחלואה שונה (במ/3). כך, למדתי כי נאשם 1 חולה בליבו, בשנת 2014 עבר ניתוח מעקפים, עבר מספר צנתורים, חולה סכרת, מטופל תרופתית, סובל מנגעים מוחיים ומתחלואה פסיכיאטרית שונה, אך עיקרם קדמו להתרחשות נשוא כתב-האישום והם לא מנעו ממנו להיכנס פנימה אל המאפייה **"בריצה"** כשמקל בידו ולהשתתף באותה תקיפה מתוארת.

אכן, בהצעת חוק העונשין (תיקון 128)(הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה) התשע"ז - 2016 הצ"ח 1052, אשר הגיע בעקבות קריאת בית-המשפט העליון בע"פ 5669/14 לופליאנסקי נגד מדינת ישראל (29.12.15) יש כוונה של המחוקק להוסיף את "המצב הבריאותי **החריג**" של הנאשם כנימוק לסטייה לקולה ממתחם הענישה, אך זוהי הצעת חוק בלבד, ובשלב זה, יש לשקול את מצבו הרפואי של הנאשם, ככל שיקול רלוונטי אחר להקלה בענישה ולא מעבר לכך.

הוצג בפני מסמך (במ/4), שנטען כי הוא **הסכם סולחה** (נחתם רק בידי הרב), המלמד לכאורה, כי הנאשמים והמתלונן נפגשו בבית-הכנסת והם הצהירו בפני רב בית-הכנסת "כי הסכסוך ביניהם בא על סיומו". עוד נמסר כי הנאשמים "יפצו" את המתלונן **"לגבי הנזק שנגרם לעגלת המאפים"**. אני סבור, כי בהעדר הסבר מצד המתלונן, במיוחד באמצעות שירות המבחן (ראו החסר בעמדת המתלונן כעולה מתסקירו של נאשם 1 עמוד 3 פסקה רביעית ובהתאמה תסקירם של נאשמים 2 ו- 3)(נאשם 1 לא היה נוכח במעמד - פסקה חמישית), אין בנתון זה, אלא **נתון חלקי ביותר** להקלה בענישה.

תסקירו של נאשם 1 אינו היה חיובי:

הוצגו בו תולדות חייו, התחלואה הרפואית ממנה סובל, נסקר עברו הפלילי, תחילה הובעה הערכה בדבר רמת מסוכנות בינונית, הוא מסר את הרקע למעשה, ביטא חרטה, אך הרושם היה כי הוא מצמצם את אחריותו, אינו לוקח אחריות והתקשה לגלות אמפתיה כלפי המתלונן.

עוד נמסרה ההערכה, כי הוא "עדין מחזיק בדפוסים עברייניים שבאים לידי ביטוי במציאת פתרונות לא נורמטיביים למצבים מורכבים, "לקיחת החוק לידיים" ופתרון קונפליקטים באופן כוחני, תוך כפיית רצונו וצרכיו על האחר, ללא גילוי אמפתיה כלפי נפגע העבירה...".

בסופו של יום ההערכה היא שקיים סיכון גבוה להישנות התנהגות אלימה ברמת אלימות בינונית.

לא נמסר ההמלצה שיקומית.

ממילותיו האחרונות של נאשם 1 למדתי כי למרות הבעת הצער והחרטה, הוא עדיין אוהז בדעה המעניקה תירוץ למעשיו: "...ההוא בא וזלזל כזה...זרק מילים לא במקום..." (עמוד 27 שורות 12 - 20).

בשולי הדברים יצוין, כי נאשם 1 נשלח לקבלת חוות דעת מאת הממונה על עבודות השירות, אך נמצא בלתי כשיר מבחינה רפואית.

מנגד, תמונת המצב הכללית העולה מתסקירו של נאשם 2 מלמדת על מעבר תהליכי מהאגף השלילי לחיובי:

בתסקיר מתאריך **11.4.18** נמסרו פרטים שונים אודותיו, צעיר, הוא עובד לפרנסתו, גדל בתנאי חיים קשים נוכח מאסרו של אביו, הוא ביטא חרטה על המעשה, הביע צורך מילולי לשיקום, "התקשה לבטא אמפתיה רגשית למתלונן", השתלב בקבוצה טיפולית, מצוי בה בשלבים הראשונים, ההערכה הייתה כי קיימת רמת מסוכנות בינונית להישנות עבריינות.

התסקיר מתאריך **13.9.18** הוסיף ותיאר את ההליך השיקומי, את השתתפותו הפעילה בקבוצה הטיפולית, הוא מהווה **בה דמות חיובית ומשמעותית**, הפיק ממנה תועלת וההמלצה היא להטיל על הנאשם **צו מבחן ושל"צ**.

התסקיר מתאריך **10.2.19**, אשר נמסר ביוזמת שירות המבחן ויש לכך משמעות, סיכם המלצה ברוח זו ועדכן כי הנאשם 2 ממשיך להשתלב בקבוצה הטיפולית, מגיע בקביעות לפגישות סדירות והרושם שהוא עבר **כבר דרך טיפולית משמעותית**.

נאשם 2 נשלח לחוות דעת הממונה על עבודות השירות ונמצא כשיר לביצוע עבודות שירות.

במילותיו האחרונות של נאשם 2 שמעתי צער וחרטה כנים ואמתיים.

תסקירו של נאשם 3, אף הם הציגו תמונה תהליכית, סופית, חיובית:

מתסקיר יום **12.4.18** עולים תולדות חייו הקשים, נוכח מאסרו של אביו, הואנאלץ לסייע בכלכלת המשפחה, גדל בסביבה שולית, עבריינית ולפיכך הפנים דפוסים שוליים, אך עתה, ניתן ללמוד כי הוא **שולב בקבוצה טיפולית**, הודה, הביע בושה במעשה, למרות ש"התקשה להביע אמפתיה ביחס למתלונן" ו"התקשה להבין באופן מעמיק את הנזקים שגרם למתלונן". התקבל הרושם כי הוא "מחזיק בעמדות הנותנות לגיטימציה ליישוב סכסוכם בדרכים אלימות".

התסקיר מיום **16.9.18** לימד על המשך ההליך השיקומי, הוא משתתף באופן פעיל בקבוצה, מהווה דמות פעילה ומשמעותית בקבוצה, למרות קושי בהגעה לכל המפגשים, ביטא מוטיבציה לשיקום, וההמלצה היא לגזור עליו של"צ ולהעמידו במבחן.

התסקיר מתאריך **7.2.19** ממשיך את המלצת קודמו, מלמד על שיפור, הוא משקיע מאמצים בהגעה רציפה למפגשים, ממשיך להוות דמות משמעותית בקבוצה, וההמלצה היא לגזור עליו של"צ ולהעמידו במבחן.

נאשם 3 נשלח לחוות דעת הממונה על עבודות השירות ונמצא כשיר לביצוע עבודות שירות.

במילותיו האחרונות של נאשם 3, ניכרים היו הצער והחרטה, הניסיון לקיים הליך של גישור עם המתלונן והרצון להמשיך בחיים חדשים על דרך של שיקום.

נתון נוסף שאותו יש להביא בחשבון הוא **אי מיצוי הדין עם חמשת האחרים**, הנותרים, המתוארים בכתב-האישום - אחרים שבהחלט ניתן היה לזהותם בשקידה חקירתית סבירה תוך התבוננות בסרטון המתאר את אירוע האלימות (לפחות לא קיבלתי התייחסות המאשימה ביחס לכך).

להשלמת התמונה יצוין, כי נאשם 1 היה עצור מתאריך 13.5.17 - 19.5.17, נאשם 2 היה עצור מתאריך 5.6.17 - 6.6.17 ואילו נאשם 3 יום בודד - אחר שהו בתנאים מגבילים שונים ויש בכך אלמנט ענישתי מסוים.

ג. מסקנות:

שקלול כל הגורמים שפורטו לעיל, נוכח מתחם הענישה מלמד כדלקמן:

עמוד 6

נאשם 1:

ראוי **שעונשו של נאשם 1**, שאמור היה להיות המבוגר האחראי, בעל עבר פלילי עשיר, ובכלל זה בעבירות אלימות, שהצטייד מראש במקל, העבירו לנאשם 3 אשר עשה בו שימוש אלים, הוא נעדר אופק שיקומי, אך מנגד נוכח התחלואה הרפואית ממנה סובל, ימוקם בתוך המתחם ועונשו יהיה בדרך של **מאסר בפועל ממש לתקופה נכבדה**.

נאשמים 2 ו - 3:

מנגד, נאשמים 2 ו - 3, צעירים, נעדרי עבר פלילי, יחסית לנסיבות החיים בהם גדלו, בהחלט הלכו **כברת דרך שיקומית**, ולפיכך בנסיבות תיק זה, איני סבור כי ראוי להטיל עליהם ענישה בדרך של מאסר בפועל ממש.

בית-המשפט העליון קבע כי ניתן לסטות לקולה ממתחם הענישה נוכח שיקולי ענישה. וכך נקבע בע"פ 6637/17 **אליזבת קרנדל נגד מדינת ישראל** (18.4.18):

"באילו נסיבות יכיר בית המשפט בקיומו של סיכוי של ממש לשיקום באופן שיצדיק חריגה ממתחם העונש...? הובאו בחשבון, בין היתר, השיקולים המרכזיים הבאים: **המוטיבציה שהפגין האדם שהורשע להשתקם**: הליך של גמילה מהתמכרות שהוא עובר: **השתלבות מוצלחת בהליכים טיפוליים שונים**: אינדיקציות לשינוי עמוק בהתנהגות ובדרך החשיבה: **הבעת חרטה כנה על המעשים** והפגנת אמפטיה כלפי נפגעי העבירה...אין מדובר ברשימה ממצה של שיקולים..ניתן לציין ששילוב בין שינוי מהותי בהתייחסות הרגשית לאירוע העבירה המתבטא בנטילת אחריות, כפרה והבעת אמפתיה לנפגעי העבירה לבין אינדיקציות אובייקטיביות לקיומו של תהליך שיקומי-טיפול מוצלח וחזרה לדרך הישר, עשוי להצביע על "סיכוי של ממש לשיקום" כלשונו של סעיף 40ד(א). דברים אלה זוכים למשנה חיזוק מקום בו מדובר באדם צעיר נעדר עבר פלילי".

ובע"פ 2125/18 **אברהם דוד נגד מדינת ישראל** (18.12.18):

"בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין שמאפשר לבית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם אם מצא כי הנאשם "השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם". בהקשר זה נפסק כי לשם סטייה מן המתחם יש להצביע על **פוטנציאל שיקומי גבוה**..."

וכן אפנה דברים שנקבעו בע"פ 4678/18 **אנופרייב נגד מדינת ישראל** (23.1.19): בסמכות בית המשפט לסטות ממתחם הענישה במקרה בו הנאשם השתקם או שיש סיכוי שהשתקם ועניין זה מוכח בעובדות, בראיות ובראשן תסקיר מאת שירות המבחן:

"...נקבע בפסיקה כי נדרשות עובדות וראיות ממשיות התומכות בסיכויי השיקום של הנאשם, ובראשם תסקיר שירות

המבחן, וכי אין די בהעלאת טענות בעלמא בעניין זה".

אף אם לצורך הדיון, אין נאשמים 2 ו- 3 מקיימים את דרישות הדין לסטייה ממתחם הענישה מנימוקי שיקום, אין כל אינטרס ענישתי להטיל עליהם ענישה בתחתית המתחם דווקא (כלומר 8 חודשי מאסר), כיאה לנעדרי עבר פלילי, בעלי תוניהם שיקום, ועדיף כי ירצו את עונש המאסר בדרך של עבודות שירות.

ד. תוצאה:

לאור כל האמור לעיל אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

על נאשם 1:

א. 12 חודשי מאסר בפועל מהם תנוכה תקופת מעצרו 13.5.17 - 19.5.17, ולשם כך יתייצב בתאריך 17.3.19 בשעה 10:00 בבית-הסוהר הדירים, כשהוא מצויד בתעודת זהות ובעותק מגזר- דין זה.

ב. 6 חודשי מאסר שאותם לא ירצה, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירה שיש בה יסוד של אלימות, למעט איומים.

ג. 3 חודשי מאסר שאותם לא ירצה, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת היזק לרכוש.

ד. 5,000 ₪ קנס או 70 ימי מאסר תמורתם, והקנס יקוזז מתוך הפקדתו של הנאשם במסגרת מ"ת 47264-05-17.

על נאשם 2:

א. 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לפי חוות דעת הממונה על עבודות השירות, במג"ב לוד, ולשם כך יתייצב בתאריך 17.3.19 בשעה 08:30 (או במועד אחר שאליו יוזמן על-ידי הממונה) במפקדת הממונה מחוז מרכז.

ב. 6 חודשי מאסר שאותם לא ירצה, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירה שיש בה יסוד של אלימות, למעט איומים.

ג. 3 חודשי מאסר שאותם לא ירצה, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת היזק לרכוש.

ד. 5,000 ₪ קנס או 70 ימי מאסר תמורתם, והקנס יקוזז מתוך הפקדתו של הנאשם במסגרת מ"ת 47264-05-17.

ה. צו מבחן למשך 12 חודשים - נאשם 2 מוזהר בזאת כי אם יפר את צו המבחן ניתן לשוב ולגזור את דינו כבתחילה - עותק לשירות המבחן.

על נאשם 3:

א. 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לפי חוות דעת הממונה על עבודות השירות, ב"משקם" נס ציונה, ולשם כך יתייצב בתאריך 17.3.19 בשעה 08:30 (או במועד אחר שאליו יוזמן על-ידי הממונה) במפקדת הממונה מחוז מרכז.

ב. 6 חודשי מאסר שאותם לא ירצה, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירה שיש בה יסוד של אלימות, למעט איומים.

ג. 3 חודשי מאסר שאותם לא ירצה, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת היזק לרכוש.

ד. 5,000 ₪ קנס או 70 ימי מאסר תמורתם, והקנס יקוזז מתוך הפקדתו של הנאשם במסגרת מ"ת 47264-05-17.

ה. צו מבחן למשך 12 חודשים - נאשם 3 מוזהר בזאת כי אם יפר את צו המבחן ניתן לשוב ולגזור את דינו כבתחילה - עותק לשירות המבחן.

ניתן בזאת צו כללי למוצגים לפי שיקול דעת קצין המשטרה.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז/לוד בתוך 45 ימים.

התיק סגור.

ניתן היום, י"ב אדר א' תשע"ט, 17 פברואר 2019, בהעדר הצדדים.